

El començament d'un puzle

Un relat de: [Mimi...](#)

Tot va començar el 1993, 20 de setembre i 4 d'octubre, dues vides, van aparèixer al món, i ves per on els seus camins es van creuar, i a la mateixa escola van anar.

El temps passa molt depressa i no ens en volem donar compte, però així és, sembla mentida, fa 18 anys ni tu ni jo estàvem en aquest món, però si en fa 15 que existim.

I avui es ben bé, que ja s'ha acabat el curs, que l'any que ve en ve un altre, i serà diferent, i tant que ho serà. Sé que 13 anys son molts anys, i que com els nostres cap. Hem viscut tot tipus de moments, des del dia en que ens vam trobar a la guarderia, passant per primària, la ESO, un viatge de final de curs a Paris inoblidable, fins arribar al bus de Portaventura, aquelles paraules, es tot. No ho se, en aquell moment va ser com fer un flaixback ràpid i tornar en si.

Si que en sabia alguna cosa, però... al preguntar-t'ho i dir-me que si, veure els teus ulls, en aquell estat que no saben si plorar o fer-se els forts. Uns ulls vermells, llagrimosos, plens de gloria, m'han fet sentir una persona diferent. Perquè per mi 13 anys tenint-ne 15 es molta vida amb tu, i no vull que això sembli un text depressiu ni de despedida, sinó que tot el contrari, perquè vull que sàpigues, que ets espacial, que et portaré al cor, que t'estimo massa i que ets impossible d'oblidar, que per molt que volgués no podria, però aquest no es el meu problema perquè ser del cert que no t'oblidaré.

Però ja n'hi ha prou d'aquest color, si, t'envàs, però la nostra amistat no acaba aquí d'acord? Perquè no em viscut n'hi una quarta part de la nostra vida, i si ens distanciem, però em de continuar unides i fer front al problemes, perquè vull que sàpigues que a Sùria sempre hi tindràs una vella companya de classe, un amiga de tota la vida i una persona que t'estima, t'aprecia i et convida a sopar. Tu i jo forever.

PD: 13 anys son molts anys, però al teu costat s'han fet com un obrir i tancar d'ulls per la magnifica persona que ets, i ser del cert que la meva vida sense tu no hauria sigut la mateixa.

PD: Continuarem formant el nostre puzle, només l'acabem de començar, ara no el podem abandonar.

PD: T'ESTIMO